

φωτίαν. Αὐτὴ εἶναι τὸ ἀσφαλέστερον κινητικόν, ἀλλὰ διὰ τὴν μεγάλην τῆς δραστηκότητα δὲν τὴν μεταχειρίζονται, ἀν δὲν τὴν συνενώσῃν μὲ ἄλλο τι, καὶ τότε λέγεται Διαγρίδιον, ἢ Σκαμμωνία Διαγριδωτή.

Ἀπὸ τὸν χυμὸν τῦτον ἐκβάλλεται καὶ ῥητίνη μὲ δύναμιν περισσοτέραν ἀπὸ αὐτὸ, καὶ γίνεται συρόπιον γλυκύτερον, καὶ καλώτατον καθαρτικόν.

Τὸ λεγόμενον Κόνις τῶν Τριῶν, ἢ τῆς Κορυφῆς συντίθεται ἀπὸ $\frac{1}{2}$ Σκαμμωνίας, καὶ $\frac{1}{2}$ Κορυφῆς Τρυγίας, καὶ $\frac{1}{2}$ Ἀντιμόναχον Διαφορητικόν, καὶ εἶναι ὁμοίως ἐξάριστον καθάρσιον.

Ἡ Σμύρνη στέλλει εἰς τὴν Εὐρώπην ἐτησίως περὶ τὰς 3000 ὀκάδας Σκαμμωνίαν μαύρην, βαρεῖαν, ἀπαλὴν, καὶ γεμάτην ἀπὸ πέτρας, καὶ ὄστρεα ἢ Ἰνδία ὁμοίως στακτηρὴν, ἐλαφρὰν, καὶ εὐφραυστον, ἀλλὰ κυρίως εἶναι πισσορρητίνη μικτὴ μὲ κόνεις κινητικὰς· ἀμφότεραι αὗται εἶναι δειλητήρια φαρμάκια, καὶ ὄχι Ἰατρικά.

Παρά πολλῶν ὀνομάζεται Σκαμμωνία, καὶ τὸ Μεχοακάνον τῆς Ἀμερικῆς, ἢ Μακαδοσσίνον, ρίζα ἰατρικῆ τῆ αὐτῆ εἵδους γενομένη εἰς τὴν ὀμώνυμόν τε ἐπαρχίαν, τὸ ὁποῖον καὶ Ραβάρβαρον λευκόν, καὶ Βρυονία Ἀμερικανὴ λέγεται, καὶ εἶναι κινητικόν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ χωρὶς συμμίξεως, ἢ βοηθήματος χόρτυ ἄλλα, ἀλλ' οἱ ἰατροὶ τῆ καιροῦ μας προτιμοῦν τὴν Ἰαλάπαν ἀπὸ αὐτό.

ΣΚΕΤΏΣ λέγεται γενικῶς τὸ ἀγγεῖον, καὶ ὅλα τὰ χρησιμεύοντα εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν, ἐκτὸς τῶν ἐνδυσμάτων, ὅθεν πληθυντικῶς σκευή, ἢ ἐνικῶς Ἀποσκευή, τὰ λεγόμενα Τουρκιστὶ Καλαβαλίκια, ἢ οἶκς, ἢ ὄδοιπόρου, ἢ καὶ ὅλα στρατοπέδς, μερικώτερα ὅμως, σκευή λέγονται τὰ ἀπὸ μέταλλον, ξύλον, ἢ ἄλλο ὁμοιον στερεὸν ἀγγεῖα· τὰ δὲ ἀπαλὰ ὑφαντὰ καὶ παρόμοια ἐπιπλα ὀνομάζονται.

Σκευή πήλινα πλαστεργεῦνται εἰς πολλὰ μέρη τῆς Τυρκίας. Ἴδὲ ΠΛΑΣΤΟΤΡΓΙΚΗ΄.

Σκευή ἀργίλλινα φέρονται ἀπὸ τὴν Σίαν, καὶ

Περσίαν διὰ τῆς Ὀλλάνδης, ἀπὸ τὴν Σαξωνίαν, ἀπὸ τὴν Ἀγκώναν, καὶ ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν. Ἴδὲ ἈΡΓΙΛΛΟ-ΠΛΑΣΤΙΚΗ΄.

Σκεύη Ξύλινα κατασκευάζονται ὅπου εἶναι πολλὰ τὰ ξύλα τῆς ὀξείας, καὶ ἔχει πλησιόχωρον πεταμόν, ἢ ρύακα, διὰ τὴν γυρίσῃ τὸν τροχὸν τῆς μεγάλου τῶν, μετὰ τὸν ὁποῖον τὰ κατασκευάζων· εἶναι δὲ πινάκια, τρυβλία, σκάφαι, ὄλμοι, καὶ ἔτι ἡλακάται, ῥοδάνια, διαλυστήρια, καὶ τὰ παρόμοια ἔργα τῆς τῶν. Πελεκητὰ δὲ μακρὰ σκάφαι, πτυάρια, καὶ ἄλλα, ὅλα καθὼς εἶπαμεν γινόμενα εἰς τὸ Κίτρος, καὶ φερόμενα εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν.

Σκεύη Κασσιτερομολύβδινα, ὡς κοχλιάρια, πινάκια, καὶ τὰ παρόμοια, φέρονται ἀπὸ τὴν Γερμανίαν· κατασκευάζονται δὲ εἰς τὸν τόπον τὰ Παγούρια, ἧτοι οἰνοναματοδοχεῖα στενόστομα, κλυστήρια, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Σκεύη Σιδηρᾶ, ἧτοι πυράγραι, πτυάρια, ἐσχάραι, τρίποδες, μαχαίρια διαφόρων εἰδῶν, καὶ ἄλλα τοιαῦτα, κατασκευάζονται εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ πολλὰ ἄλλα τῆς Ἐπικρατείας μέρη. Φέρονται δὲ καὶ ἀπὸ τὴν Γερμανίαν, Ῥωσσίαν, καὶ Ἀγγλίαν τὰ καλλήτερα, ὑπαγόμενα εἰς τὰ Βαναυσουργήματα, καὶ ἰδὲ ἐκεῖ.

Σκεύη Χάλκινα κατασκευάζονται εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν ἐξαιρέτα, καὶ ἰδὲ ΧΑΛΚΩΜΑ.

Πολλοὶ Χυμικοὶ τῆς Εὐρώπης ἐξετάζοντες τὴν φύσιν τῆς χαλκῆς τὸν εὐρῆκαν βλαπτικώτατον εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν, διὰ τὸν ἰόντου, ἧτοι τὴν πρασίνην ὕλην τὴν ἐνῆσαν εἰς αὐτὸν, καὶ ἰδοῦ τι ἀνέφερον ἢ περὶ Ὑγείας Βυλὴ πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Σουηκίας τῷ 1753 κατὰ τὴν 13 Σεπτεμβρίου.

„ Ἀλήθεια ἀποδεδειγμένη ἀπὸ πολλὰς προκομμένους Ἰατρὲς εἶναι, ὅτι τὰ χάλκινα καὶ τὰ ὀρειχάλκινα σκεύη μεταχειριζόμενα εἰς τὰ μαγειρεῖα, βλάβησιν ὑπερβολικὰ εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ὑγείαν.

Ὁ ἴδὸς τῆς Χαλκῆς εἶναι φαρμάκι ἐνεργῶν κατ' ὀλίγον,

καὶ

καὶ διαφθεῖρον τὴν ἀνθρωπίνην μακρομέρευσιν, καὶ τρόπος δὲν εἶναι νὰ καθαρισθῇ ὁ χαλκὸς ἀπὸ αὐτὸν, ἢ νὰ ἀπαντηθῇ ἡ βλάβη του.

Εἰς τὰ στρατεύματα μάλιστα προξενῶν φρικτὰς ἐπιδημίας τὰ χάλκινα ἀγγεῖα με ζημίαν μεγίστην τῷ Βασιλεῖου, καὶ ἄωρον θάνατον τῶν στρατιωτῶν.

Διὰ ταῦτα βεβουλευθέντες με προσοχὴν κρίνομεν εὐλογον, καὶ ἀναγκαῖον νὰ ἀπορρίψθῃ ἡ ἐπικρατῆσα χρῆσις τῶν χαλκίνων σκευῶν, καὶ νὰ εὑρεθῇ ἄλλο μέταλλον διὰ τὴν ἀναπληρώσῃ τὴν χρείαν εἰς τὰ μαγειρεῖα.

Εἰς τὸν ἄλλον χαλκῶ λοιπὸν ἀνάγκη εἶναι νὰ μεταχειρισθῶμεν σίδηρον, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ πολὺς, καὶ εὐχρηστος εἰς τὰ τοιαῦτα σκευῆ, καθὼς τὸ κάμνουν τῶρα, καὶ ἄλλα ἔθνη, καὶ μερικαὶ οἰκίαι ἐδῶ με πολλὴν εὐχαρίστησίν των. Ὁ σίδηρος εἶναι ὑγιεινότερος, καὶ ὁ ἰός του δὲν προξενεῖ καμμίαν βλάβην, ἀλλὰ καὶ ἡμπορεῖ νὰ γανωθῇ, καθὼς ὁ χαλκός, καὶ ὀγλιγωρότερα βράζεν τὰ μαγειρεύματα εἰς τὸν σίδηρον, καὶ ἐπιπλέον εἶναι εὐθυνώτερος“.

Ὁ δὲ Βασιλεὺς πληροφορηθεὶς εἰς τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἐξέδωκε διάταγμα κατὰ τὴν 2 Ὀκτωβρίου, διακελεύων, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς ἀντὶ τῶν χαλκίνων νὰ μεταχειρισθῶν σιδηρὰ σκευῆ εἰς ὅλας τὰς βασιλικὰς χρείας, εἰς τὸ στρατιωτικὸν, ναυτικὸν, καὶ ἀλλαχοῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ ἕκαστος ἰδιώτης εἰς τὴν οἰκίαν του.

Εἰς τὴν Εὐρώπην διεδόθη αὐτὴ ἡ καλὴ χρῆσις τῶν σιδηρῶν σκευῶν, καὶ ὁ Κύρ Οὐέξος (Wex) ἐξ ἀπορρήτων τῷ Δουκὸς τῆς Σαξογότας, εὐρῆκε μέθοδον νὰ γανώνωνται αὐτὰ τὰ σκευῆ με μεγάλην εὐκολίαν, καὶ εὐθυνά, καθὼς διαγράφεται ἡ ἐγκύκλιός τε ἐπιστολὴ εἰς τὰς Οἰκονομικὰς Εἰδήσεις Τ. Δ. 1754.

Ἄλλ' ἐπειδὴ εἰς τὰς ἀτέχνους, καὶ ἀπρονοήτους ἡμᾶς αἱ τοιαῦται ἀνθρωποτηρικαὶ πράξεις δὲν γίνονται, περὶ τὸν εἶναι νὰ ἐκτανθῶμεν ἐδῶ περισσότερον. Ἀρκεῖ τόσον πρὸς ἀπόδειξιν τῆς βλάβης τῶν χαλκίνων ἀγγείων διὰ τὴν ἐρεθίσῃ τὰς ἀκαταστάτας νὰ προβλέψουν

σιδη-

σιδηρᾶ ἀπὸ τὴν Σηκίαν, καὶ Γερμανίαν, ἢ τέλος πάντων νὰ γανῶνεν ὅσον ἤμπορῶν συχνότερα, καὶ καλήτερα τὰ χαλκώματά των διὰ νὰ προφυλαχθοῦν ἀπὸ τὴν μεγαλύτεραν βλάβην.

Σκεύη Ὀρειχάλκινα κατασκευάζονται εἰς τὴν Γερμανίαν, καὶ τὴν Ῥωσίαν, καὶ φέρονται μερικὰ εἰς ἡμᾶς, τὰ ὅποια ὀνομάζομεν Τομπακένια· ἐκεῖνοι δὲ τὰ λέγουσιν Κιτρινοχάλκινα, de cuivre jaune· ἀλλὰ καὶ αὐτὰ βλάπτουν, καθὼς ἤμπορεῖ νὰ παρατηρηθῇ εἰς τὰ Ῥωσικὰ Σαμοβάρια, ἢτοι Αὐτόβραστα, ὁ πρασινώτατος ἰὸς τοῦ χαλκοῦ ἐμφωλεῦον εἰς τὸ ἐνδοθεῖν τοῦ ἀγγείου.

Σκεύη χρυσᾶ, καὶ ἀργυρᾶ κατασκευάζονται καὶ εἰς τὴν Τυρκίαν καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ τὰ μεταχειρίζονται οἱ εὐκατάστατοι πλέσιοι, περὶ τῶν ὁποίων εἰς τὰ ἴδια Ἄρθρα λέγομεν τὰ χρειώδη.

ΣΚΗΝΗ, ἢ Τείτα, καὶ Τυρμιστὶ Τζαδίρι· ἐπιπλον χρήσιμον εἰς τοὺς ὁδοιπόρους, καὶ τὰς ἐκστρατείας διὰ νὰ καταφύγουν οἱ ἄνθρωποι εἰς καιρὸν βροχῆς, ἢ καυστικῆς ἡλίας, γινόμενον εἰς τόπον προχείρου καλύβης.

Ἡ ὕλη, ἡ τέχνη, τὸ σχῆμα, καὶ τὸ μέγεθος τῆς σκηνῆς ἀναλογεῖ μὲ τὸ ἀξίωμα, καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ κατοικῆντος εἰς αὐτήν.

Ὅταν οἱ Ὀθωμανικοὶ Βασιλεῖς ἐξεστράτευον, αἱ σκηναὶ τῶν ὀμοιάζον παλάτια, διὰ τὸ μέγεθος, καὶ τὰ χωρίσματά των εἰς κοιτῶνας, καὶ γυναικωνίτιν· οἱ μεγάλοι Σατράπαι αὐτῶν ὀμοίως ἔχον μεγάλας τὰς σκηνάς των, καὶ οἱ περὶ αὐτὰς μεγιστάνες· ἐμπεριέχονται καὶ λουτρὰ ὑπὸ τὴν σκηνήν των.

Οἱ λοιποὶ ἀξιωματοῖ, ὡς καὶ οἱ ἀπλοὶ ὁδοιπόροι, ἰστώσι τὴν σκηνήν των κωνοειδῆ συγκροτημένην ἀπὸ ἰκρίον (ξύλον ὄρθιον), καὶ δεμένην ὀλόγυρα μὲ τὰ σχοινία της εἰς πασσάλους μικρὰς διὰ νὰ βαστάται στερεά· ἡ θύρα της εἶναι ὡς παραπέτασμα, καὶ παρατηρεῖται νὰ βληθῇ ἀπὸ τὸ μέρος, ὅθεν δὲν φυσᾷ ὁ ἀνεμος· αὐτὴ εἶναι ἀπὸ κανναβόπανον, ἢ κηρωτὸν, ὡς ἐπὶ

τὸ πλεῖστον πράσινον· αἱ δὲ ἀνωτέρω μεταξῶται, ἢ ἀπὸ ψιλὸν πανὶ κηρωμένον. Ἡ Κωνσταντινέπολις ἔχει καλὰς σκηνορράφους.

Εἰς τὴν Εὐρώπην ἔχοντες ἀπανταχῆ πυκνὰ τὰ καταλύματα τῶν ὁδοιπόρων, τὰ ὅποια Πόστας λέγουσιν, ἡμεῖς δὲ Ταχυδρομεῖα, καὶ Τυρμιστὶ Μενζιλχανέδες, καὶ ὁδοιποροῦντες μὲ σκεπασμένα ἀμάξια, δὲν ἔχον χρεῖαν ἀπὸ σκηνᾶς οἱ ὁδοιπόροι· εἰς δὲ τὰς ἐκστρατείας τῶν στρατιωτῶν αἱ σκηναὶ εἶναι ἀπλᾶι, καὶ δίπτυχοι, καὶ μόνον τῷ Ἀρχιστρατήγῳ φαίνεται καλιτέρα.

Οἱ Σκυθαὶ εἶναι σκηνῶται, ἥτοι ἀπόλιδες, καὶ μεταβαίνοντες ἀπὸ τόπον εἰς τόπον, καὶ ὅπου σταθοῦν στήνουν τὴν σκηνήν των, καὶ ἐγκατοικῶν πανοικί.

Οἱ Λάπωνες κατοικῶσιν εἰς σκηνὰς ἀπὸ χονδρὸν πτιλωτὸν (κετζέν) περιφραγμένον πανταχόθεν, καὶ ἀπαντῶνται ἀπὸ τὰς μεγάλας ψύχρας τῆ ἀνυποφόρου κλίματός των. Εἶναι καὶ Ἀραβες σκηνῶται πολλοὶ εἰς τὰς ἐρήμους· ἀλλὰ τούτων αἱ σκηναὶ ράπτονται ἀπὸ ἀπλᾶ πανία, ὅσον γὰ μὴ τὴς κατακαύσει ὁ θερμότατος ἥλιος εἰς τὸ κλίμα των.

Ἐμπόριον εἰς σκηνὰς δὲν γίνεται.

ΣΚΙΑΔΙΟΝ, τὸ Καπέλλον, σκέπασμα τῆς κεφαλῆς ὄλων σχεδὸν τῶν κατοίκων τῆς Εὐρώπης ἀπὸ πτίλον, τρίχα, ἢ μαλλί, ἢ ἄλλην ὁμοίαν ὕλην, μαῦρον, στακτόχρην, ἢ λευκὸν διὰ τὴς λοιπῆς ἀνθρώπου, κόκκινον διὰ τὴς Καρδιναλίας, καὶ κίτρινον διὰ τὴς Ἑβραίας, ὅπου ἐξουσιάζουν Παπισταί· στρογγύλον εἰς τὴν θέσιν τῆς κεφαλῆς, καὶ παραπέτασμα ὁμοίως στρογγύλον, διὰ τῆ ὁποῖα ἐπισκιάζεται τὸ πρόσωπον, καὶ ἐδόθη τὸ ὄνομα τῆτο ἀπὸ ἡμᾶς.

Ἡ κατασκευὴ τῆ εἶναι πτιλωτῆ, ἥτοι μὲ τὸ πάτημα τῆς ὕλης ἕως γὰ συνενωθῆ (γὰ γέγη κετζές) καὶ ἔπειτα βρεχομένη μὲ τὸ χλιαρὸν νερὸν σύμμικτον μὲ τρυγίαν, βάλλεται εἰς τὸ πρόπλασμα (καλύπι), καὶ κατασκευάζεται.

Τὰ καλιτέρα σκιαδία γίνονται ἀπὸ τρίχα τῆ Καστορίας

ρίου $\frac{2}{3}$ ἀπὸ τὴν λεγομένην παχῆαν, καὶ $\frac{1}{3}$ ἀπὸ τὴν ἀπαχον ἐνωμένας ὄμῃ, κτενισμένας, καὶ πατημένας. Ἡμικαστόρια λέγονται τὰ ἀπὸ μαλλί προβατοκαμήλου, μὲ ὀλίγην τρίχα Καστορίας. Προβατοκαμήλινα, ἢ δελφίνα, ἢ ἐνυδρίδες (Loutres) τὰ ἀπὸ μαλλί προβατοκαμήλου, καὶ λαγιδίων, διότι ἀπὸ τρίχας ἐνυδρίδων ποτὲ δὲν γίνονται.

Καυδεβέκα, (Caudebec) λέγονται τὰ συνθεμένα ἀπὸ ἀρνίσιον μαλλί, καὶ τρίχας, ἥτοι λεπτὰ πτερὰ στρουθοκαμήλου, ἢ καμηλόμαλλον ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ πόλιν ταυτώνημον τῆς Νορμανδίας, ὅπε πρῶτον κατεσκευάσθησαν μὲ τοῦτο μίγμα.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν κατασκευάζονται τὰ καλήτερα Σκιάδια, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ Παρίσια εὐδοκίμῃν εἰς τὰ ἀπὸ Καστόριον δευτέρας δὲ ποιότητος γίνονται ἀπανταχοῦ εἰς τὴν Εὐρώπην.

Πλέκονται καὶ ἀπὸ ψιλῆς καλάμης τῆς βρύζας σκιάδια διὰ τὰς γυναῖκας, καὶ χονδρὰ διὰ τοὺς ἐργάτας, καὶ πτωχῆς ἀνδρας.

Τῶν στρατηγῶν, καὶ ἄλλων ἀξιωματικῶν τὰ σκιάδια ἔχον ἐκατέρωθεν σηκωμένον τὸ περιπέτασμα, καὶ ἔξω τῆς κεφαλῆς βαστάζονται δίπτυχα.

Τῶν καλογήρων ἔσω πρὸς τὰ ἄνω γυρισμένον τὸ περιπέτασμα, καὶ φαίνονται τρίγωνα εἰς τόπον Τριάδος, τῶν παραχαραττόντων τὸ μέγα τῆς Ἀγίας Τριάδος Μυστήριον.

Καλὸν σκιάδιον εἶναι τὸ ἀπὸ Καστόριον φιλοδευμένον, στιλπνόν, καὶ στερεόν.

ΣΚΙΪΤΡΟΣ, Βερβερίτζα, ζῶον μικρότερον ἀπὸ τὰς κατοικίδιες Γαλαῆς, μακρὺ, καὶ ζῶν εἰς τοὺς δρυμοὺς, ἀναβαῖνον μὲ εὐκολίαν εἰς τὰ δένδρα, καὶ πηδῶν ἀπὸ τὸ ἓν εἰς τὸ ἄλλο διὰ τὰ τραφῆ ἀπὸ αὐτὰ τὸ καστανόχρην δέρμα τε γίνεται διφθέρα ὀλίγης τιμῆς. Τὰ σαμύρια, ἐνυδρίδες, κενάδια, καὶ ζαρδιαβάδες εἶναι εἶδη σκίβρων, καὶ διὰ τῆτο παρὰ τῶν Εὐρωπαϊῶν ὀνομάζονται ἀπὸ τῆς Τευτονικῆς Matres μὲ προσθήκην τοῦ διακρι-

κριτικῆ ἐπιθέτη, ὡς Zibeline, τὸ Σαμῆρι· Aquatique, ἢ εἰυδρίς, κ. τ. λ.

ΣΚΟΜΒΡΟΣ, τὸ Σκομβρὶ, ὄψαρι μικρὸν, ὡς ὁ κο-
λοιός, καὶ ὀλίγον διαφέρειν ἀπὸ αὐτὸν, ἐν ἀπὸ τὰ λε-
γόμενα κοπαδιαστά, καταβαῖνον εἰς κοπάδια, κατὰ τὸν
Νοέμβριον, καὶ Δεκέμβριον ἀπὸ τὸν Εὐξείνον Πόντον,
εἰς τὸν Πορθμόν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, παχὺ, καὶ
προχωρῶν εἰς τὴν Προποντίδα.

Εἰς ὅλα ταῦτα τὰ μέρη ἀλιεύεται μὲ τὰ δίκτυα πλῆ-
θος πολὺ ἀπὸ αὐτὰ, καὶ χορταίνει τὸν κοινὸν λαόν,
καὶ μάλιστα ὅσους νηστεύον τὸ τεσσαρακονθήμερον διὰ
τὰ Χριστιγεννα· μαγειρεύεται κατὰ διαφόρους τρόπους
νωπὸν, καὶ φυλάττεται καπνιστὸν, καὶ ἀλατισμένον εἰς
βαρύλλια, ὡς ἡ Πελαμύς.

Τὸ ἴδιον ἐπιστρέφον τὸν Μάϊον πρὸς τὸν Πόντον εἶ-
ναι κατὰ πάντα ἀπαχον, καὶ ὀνομάζεται ἐντοπίως Τζί-
ρος, ἀλιεύεται μὲ τὸν ἴδιον τρόπον, ἀλατίζεται δὲ ὀλί-
γας ἡμέρας, ἔπειτα πλύνεται, καὶ ξηραίνεται εἰς τὸν
ἥλιον· καὶ ἀφ' ἧς χορτάσει τὰς κατοίκους, περισσεύει καὶ
μεγάλη ποσότης, μεταφερομένη ἐμπορικῶς εἰς τὸ Ἀρχι-
πέλαγος, καὶ ὠφελοῦσα τὰς ἀλιεῖς τῆ Βοσπόρου, καὶ
τῆς Προποντίδος.

Διὰ τὰ ἦναι καλὸς αὐτὸς ὁ ἀπαχος, καὶ ξηρὸς Σκόμ-
βρος (τζίρος) πρέπει τὰ μὴ βραχῆ εἰς τὴν ξηρασίαν
τα, καὶ τὰ ἦναι χωρὶς λίπος, καὶ παχύτητα παντε-
λῶς, καὶ καλὰ ξηραμένος.

ΣΚΥΛΟΣ, ὁ Κύων Ἑλληνικώτερον, ζῶον τετράπεν,
οἰκιακόν, πιστότατον εἰς τὸν τρέφοντα αὐτὸ, εὐχάριστον,
καὶ ὑπήκοον, χρήσιμον εἰς πολλὰ πράγματα, καὶ κυ-
ρίως διὰ τὸ κυνήγι, καὶ τὴν φύλαξιν τῶν οἰκιῶν.

Ἡ Ἀγγλία τρέφει, καὶ πωλεῖ τόσους κυνηγετικούς
σκύλους διὰ τὴν λοιπὴν Εὐρώπην, ὥστε ὀλόκληροι Ἐπαρ-
χίαι ἔχον μὲ αὐτὰς τὸ καλλίτερον ἐμπόριον.

Εἶναι δὲ τῶσων εἰδῶν σκύλοι διαφέροντες καὶ κατὰ τὸ
σχῆμα, καὶ κατὰ τὰ ὀνόματα, ὥστε ἠθέλεν ἐκτανθῆ
τὸ Ἄρθρον τῆτο μὲ τὴν καταγραφὴν των ἂν ἐχρησίμευον

εἰς

εἰς τὸ ἐμπόριον· ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς τοῦτο δὲν χρησιμεύει ἄλλο ἀπὸ τὸ δέρμα, μαλλί, καὶ τὴν κόπρον των, ἢ ὅποια ἐμβαίνει εἰς τὸ βυρσοδέψημα, περιορίζομαι εἰς τὸ νὰ καταγράψω τὰ δύο πρῶτα.

Οἱ λευκοὶ Σκύλοι τῆς Ῥωσσίας ἔχον δέρμα εὐχρηστον δι' εὐθυαῖς διφθέρας, καὶ ἐργαζόμεναι ἐκεῖ μεταφέρονται, καὶ πωλοῦνται εἰς τὴν Τουρκίαν, εἰς δὲ τὴν Εὐρώπην τὴν μεταχειρίζονται διὰ ζέσταμα τῶν χειρῶν, Manchons, ἢτοι χειροθήκας.

Ὅταν μὲ τὴν ἀσβέστην μαδισθῆ τὸ μαλλί ἀπὸ τὸ δέρμα τῶν σκύλων βυρσοδεψόμενον μὲ ἔλαιον, καὶ μυρομέλινα, ράπτονται χειρώτια, τὰ ὅποια καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικόν, καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν ἐμπόριον τῆς Εὐρώπης μὲ τὴν Τυρκίαν, ἔχον ζήτησιν ἀπὸ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰς θηλυδρίας ἀνδρας· διότι καὶ ἀπὸ τὸν ἥλιον καὶ ἀέρα φυλάττονται τὰ χέρια, καὶ ὑπολαμβάνονται ἀκόμη ὅτι τὰ ἀπαλύνου μεταχειριζόμενα. Χρησιμεύει προσέτι τὸ σκύλινον δέρμα ὡμὸν διὰ τὰς τυπογράφους νὰ ἐνθέτῃν τὸ μελάνι των, καὶ διὰ τὴν μετακόμισιν τοῦ ὑδραργύρου, ἐπειδὴ δὲν τὸ περᾶ.

Ἡ τρίχα τῶν σκύλων τῆς Δανίας, ἢ μαύρων, ἢ λευκῶν χρησιμεύει διὰ τὰς πλαγίας ὡας τῶν ρύχων εἰς τὸ ὕφασμα. Ἴδὲ ΡΟΥΧΟΝ.

ΣΚΥΛΟΨΑΡΟΝ, Κύων θαλάσσιος, ὄψαρι γινόμενον μέγα ὑπὸ τὴν διακεκαυμένην ζώην εἰς τὸν Ὠκεανόν, καὶ εὐρισκόμενον εἰς τὰ Ὠκεανικὰ παράλια τῆς Γαλλίας, καὶ Ἰσπανίας, καὶ εἰς τὸν Θρακικόν μας Βόσπορον, χωρὶς λέπια, καὶ μὲ κεφάλι μέγα, καὶ πλατὺ στόμα· τὸ κρέας τε τρώγεται ἀπὸ τὰς πτωχὰς τῆς Εὐρώπης, καὶ τὸ σπυρωτὸν δέρματου ὁμοιάζει μὲ κατασκευαστὴν λεπιοτὴν βύρσαν, ὅθεν εἶναι εὐχρηστον διὰ σκέπασμα θηκῶν διαφόρων, καὶ εἰς τοὺς ξυλουργοῦντας μὲ τὸν τόρνον, διὰ νὰ ὀμαλίσουν, καὶ στιλβώσουν τὰ ἔργα των.

Εἰς τὰς λίμνας Λαδόγατ, καὶ Ὀνέγαν πλησίον τῆς Πετρικόλεως, καὶ εἰς τὴν Βαϊκάλην τῆς Σιβηρίας εὐ-

ρίσκονται σκυλόφαρα μαῦρα, καὶ ζῶσιν εἰς τὸ γλυκὺ νερόν.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν περιτυλίσσαν τὰς λαβὰς τῶν ἐπιτραπεζίων μαχαιρίων, καὶ δικράνων με εἶδος δέρματος ὄφαριου ὁμοιάζοντος πολὺ μετὰ τὸ δέσμα τῶ σκυλόφαρον, ἀλλὰ μετὰ σπυρία χονδρότερα, καὶ μετὰ ἄκραν συμμετρίαν πρὸς ἀλληλα.

Τὰ καλὰ σκυλοφαροδέρματα πρέπει νὰ ἦναι μεγάλα, πλατεῖα, μετὰ σκληρὸν σπυρὶ μεσαῖον, μήτε μέγα, μήτε μικρὸν, καὶ νὰ ἔχῃ τὰ ὠτία καὶ τὰς σιαγόνας τῶ ὄφαριου ἄκοπα.

ΣΚΥΛΛΑ, Σκυλλοκρόμμυον, κρομμύδι τῆς Αἰγύπτου, γινόμενον καὶ ἀλλαχῶς δύο εἰδῶν, ἀρσενικόν, τὸ ὁποῖον εἶναι ὑπόλευκον, καὶ θηλυκόν, τὸ ὁποῖον εἶναι κόκκινον, ἀλλὰ τοῦτο μόνον σχεδὸν εὐρίσκεται εἰς τὰς ἀποθήκας· τὰ φύλλα του εἶναι πλατεῖα, καὶ μακρὰ, καὶ τὸ ἀνθος τῶ ἀστροειδές· ὁ χυμὸς τῶ ἰξώδης, καὶ ἡ γεῦσίς του πικρά. Χρησιμεύει ἡ Σκύλλα διὰ τὴν Θηριακὴν, εἰς τὰς ἀλειψάς τῆς Ἀλθίας, καὶ τοῦ μεγάλου Διαχύλου, καὶ εἰς τὰς φθισικὰς μετὰ τὸ ὄξειδι, ἢ μέλι.

ΣΚΟΡΔΟΝ, εἶδος χόρτου κηπευτικοῦ, γνωστῶ εἰς ἡμᾶς μετὰ βαρεῖαν ὀσμὴν. Οἱ Ἰσπανοὶ, καὶ Γάσκωνες τρώγουσιν πολὺ, καὶ εἰς ὅλην τὴν Τυρκίαν φυτεύεται καὶ δαπανᾶται πολὺ. Οἱ κατοικῶντες τὰ Βόρεια κλίματα δὲν τὸ τρώγουσιν· ὁ Γαλλὸς τὸ ὀνομάζει Θηριακὴν τῶν Χωρικῶν, καὶ ἄλλοι Κιννάμωμον αὐτῶν. Ἐμπόριον ἐσωτερικὸν μόνον γίνεται εἰς σκόρδα, καθὼς καὶ εἰς τὰ κρομμύδια.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ, ἔντομον ζωῦφιον φαρμακερὸν, καὶ πολυπληθὲς εἰς τὰ θερμὰ κλίματα, μάλιστα εἰς τὴν Ἰταλίαν· ἢ Ἑλλάδα, καὶ τὰ περὶ αὐτὴν νοτιώτερα μέρη τῆς Τουρκίας σπανίως ἔχουσι, καὶ ποτὲ δὲν ἤκουσα, ὅχι νὰ φαρμακωθῆ, καὶ νὰ ἀποθανῆ τινὰς, ἀλλὰ καὶ σπανίως νὰ παραπονεθῆ.

Ἰατρικὸν ἔτοιμον διὰ τὸ δῆγμα τῶ ζωῦφου τήτου ἔδωκεν ἡ φύσις τὸ νὰ κοπανίσῃ ὁ δηχθεὶς τὸν ἴδιον, καὶ

καὶ νὰ ἐμπλαστρώσῃ μὲ τὸ σῶμά του τὸ πονεμένον μέρος, καὶ ἀφεύκτως ἰατρύεται ὁ πάσχων· ἀλλ' ἐπειδὴ μετὰ τὸ δῆγμα ἐνδέχεται νὰ φύγῃ ὁ σκορπίος, ἐφευρέθη πρὸς ἰατρικὰ τὸ ἔλαιον, τὸ ὁποῖον γίνεται κατὰ δύο τρόπους· α'. μὲ ἔλαιον κοινόν, ἢ ἀμυγδαλέλαιον, ὅπου ριπτόμενος ἓνας ἢ πολλοὶ σκορπιοὶ διαδίδουσι τὸ ἀντίδοτον. β'. τὸ λεγόμενον ἔλαιον τῆ Μαθιόλου Ἰατρῆ περιφήμου, καὶ ἐφευρετῆ, καὶ συντίθεται ὑσιωδῶς μὲν ἀπὸ τὸν σκορπίον, ἐπουσιωδῶς δὲ μὲ πολλὰ κόμμια, ρητίνας, γεννήματα, ρίζας, καὶ ἀρώματα, ὡς ἠμπορεῖ νὰ τὰ ἰδῆ ὅς τις θέλει εἰς τὰς φαρμακοποιίας, καὶ ὅταν χρειασθῆ νὰ τὸ ἀγοράσῃ ἀπὸ τῆς φαρμακοποιίας.

ΣΚΥΤΟΣ, τομάρι, πετζὶ χονδρόν, Τουρκιστὶ Γκιόνι, μὲ τὸ ὁποῖον γίνονται οἱ πάτοι τῶν ὑποδημάτων, καὶ ἄλλα σκεύη, ὅσα χρειάζονται χονδρὰ τομάρια.

Ὅταν τὸ σκύτος δὲν ἀφεθῆ τὸν ἀρκετὸν καιρὸν εἰς τὴν ἀσβέστην, καὶ ἐπομένως δὲν σκυτοδεψῆθῆ, ἦτοι ἐργασθῆ, ὅσον πρέπει, κοπτόμενον δείχνει εἰς τὴν τομὴν τῆ λευκὴν σειρὰν, καὶ τὸ τοιοῦτο δὲν εἶναι καλόν· διότι εἰς τὴν μεταχείρισιν τῶν ὑποδημάτων, ὁ τοιοῦτος πάτος ἐκτείνεται, σήπεται, καὶ βυζάνει εὐκολὰ τὸ νερόν· καλὸν σκύτος ἄρα εἶναι, καὶ καλὰ ἐργασμένον, ὅταν ἔχῃ τὸ ὅμοιον χρῶμα εἰς τὴν τομὴν.

Ἀπὸ τὰ βοῖδια, χοίρους, ἵππους, καὶ τὰ ζῶα ὅσα ἔχουν χονδρόν τὸ δέρμα γίνονται τὰ σκύτη ἐργαζόμενα.

ΣΚΥΤΟΔΕΨΙΑ, ἡ τέχνη τοῦ νὰ ἐργασθῆν τὰ ἀνωτέρω δέρματα εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅπου αἱ τέχναι ἔλαβον μεγίστην ἐπίδοσιν, ἐργάζονται μετὰ τὸ πτίλωμα (μάδισμα) μὲ τὴν φλοιὰν τῶν νέων δρυῶν, Τὰν παρὰ τῶν Γάλλων ὀνομαζομένην, καὶ τῆτο διὰ νὰ μὴ ἐξοδευθῆν πολλαὶ βάλανοι· κοπανισθεῖσα εἰς χονδρὴν κόνιν διὰ τῆ ἐπίτηδες μύλε ἢ τοιαύτη φλοιὰ, ἀναπληροῖ ὅσα σχεδὸν καὶ ἡ βάλανος.

Εἰς τὴν Περσίαν, καὶ τὴν Τουρκίαν εἶναι ἀγνωστος αὕτη ἡ τέχνη, καθὼς καὶ τόσαι ἄλλαι, καὶ ἡ βάλανος

νος χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ ἐργασθῆ καὶ τὸ σκύτος, καθὼς καὶ ἡ βύρσα, καὶ μὲ τὴν ἰδίαν μέθοδον. Ἴδὲ ΒΥΡ-ΣΟΔΕΨΙΑ.

Ἀναγκαῖα εἶναι τὰ σκύτη διὰ τὰ ὑποδήματα, σανδάλια τῶν χωρικῶν, καὶ σχεδὸν διὰ τοὺς πάτους ὄλων τῶν πολυειδῶν κρηπίδων, μὲ τὰς ὁποίας σκεπάζεται τὸ ποδᾶρι, καὶ περιπατῶμεν.

ΣΜΑΛΤΟΣ. Ἴδὲ ἘΓΚΑΤΣΤΟΝ.

ΣΜΑΡΑΓΔΟΣ, τὸ Σμαράγδι, πετράδιον πράσινον, διαφανές, καὶ μετὰ τὸν ἄνθρακα σκληρότερον ἀπὸ τὰ λοιπὰ.

Ὁ Πλίνιος ἐπαριθμεῖ 12 εἶδη σμαράγδου, διακρίνων αὐτὰ μὲ τὰ ἐπίθετα τῶν τόπων, ἀπὸ τῆς ὁποίας ὑπεδέτετο τότε ὅτι ἐκβαίνεν ἢτοι Σκυθικὸς, Βακτριανικὸς, Αἰγυπτιακὸς, Περσικὸς, κ. τ. λ. Οἱ δὲ τωρινοὶ πετράδισταί τῆς Εὐρώπης τῆς διαιρέσειν εἰς δύο μόνον Ἀσιατικὸν, καὶ Περσικόν· τὸ πρῶτον, καθὼς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ πετράδια ἐγκρίνεται, ὡς σκληρότερον, λαμπρότερον, καὶ διαφανέστερον ἀπὸ τὸ δεύτερον, καὶ μάλιστα ὅταν ᾖναι ἀπὸ τὰ λεγόμενα Παλαιῶν Μεταλλείων. (Ἐσκιμαδένι).

Ἡ Νέα Καρθαγένη τῆς Ἀμερικῆς ἔχουσα περὶ αὐτὴν μεταλλεῖα, ἢτοι ὀρυκτεῖα Σμαράγδων, εἰς τὴν κοιλάδα τῆς Τουνίας, ἢ Τομάνης, καὶ μετὰξὺ τῶν βουνῶν τῆς Γρενάδας, καὶ Κοπαϊάνης ἐκβάλλει, καὶ στέλλει εἰς τὴν Εὐρώπην πολλὰς, καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὸ παρὸν ἡ τιμῆτων δὲν φυλάττει τὸν πρῶτον βαθμὸν, ἀλλ' ἐξέπεσε πολὺ.

Εἰς τὴν Κύπρον, καὶ τὴν Βρεττανίαν εὐρίσκονται Σμαράγδοι, ἀλλὰ πολὺ κατωτέρας ποιότητος.

Οἱ Παλαιοὶ ἀποδίδοντες πολλὰς μυστηριώδεις δυνάμεις καὶ εἰς αὐτὸ τὸ πετράδιον τὸ ἐφορῶσαν διὰ φυλακτόν· κατὰ τὸ παρὸν ὁμοίως ἢ δι' ὀλιγωτέραν εὐπιστίαν, ἢ διὰ περισσότερον φωτισμόντων, οἱ ἄνθρωποι τὸ μεταχειρίζονται μόνον διὰ στολισμὸν διὰ τὴν στιλπνότητά, καὶ ὠραιότητά τε, ἂν ἐξαιρέσωμεν μερικὰς Ἰατρὰς,

οἱ

οἱ ὁποῖοι νομίζεν ὅτι τριβεῖς ὁ Σμαράγδος εἰς ψιλωτάτην κόριν, ὠφελεῖ εἰς μερικὰ πάθη.

Ἡ ρίζα τῆς Σμαράγδου συναριθμεῖται μὲ τὰ πετράδια, διότι εἶναι σκληρὰ, καὶ ἡμεπίσκιος μὲ χρώματα σύμμικτα ἀπὸ κίτρινον, πράσινον, λευκὸν, κυανῆν, καὶ μὲ κηλίδας ὑπομελαίνας.

Τὰ τοπάζια, ἀμέθυστος, καὶ οἱ σμαράγδοι, ὅσοι κρυσταλλώνονται εἰς τὰς ἀπορρώγας τῶν βράχων εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γωνιώδεις ὅσοι δὲ εὐρίσκονται σκεπασμένοι μὲ τὰς ρίζας τῶν, ἢ εἰς τόπους ὀμαλωτέρας ὁμοιάζεν ἕξωθεν μὲ πυρίτας λίθους, κίτρινες, πορφυρῆς, καὶ πρασίνοους.

Τιμαὶ ἀναλογικαὶ τῶν καλῶν γλυπτῶν Σμαράγδων.

1.	Κερατῆς κομμάτι, ἢτοι 4 κόκκων τιμάται	2	Σκῆδα
2.	Ὁμοίων	6	
3.	Ὁμοίων	10	
4.	Ὁμοίων	15	
5.	Ὁμοίων	20	
6.	Ὁμοίων	30	
7.	Ὁμοίων	40	
8.	Ὁμοίων	80	
9.	Ὁμοίων	100	
10.	Ὁμοίων	150	

ΣΜΗΓΜΑ, τὸ Σαπῆνι Τερκιστὶ, ἐλέγετο καὶ Νίτρον ἀπὸ τῆς Νίπτρον ἔιναι δὲ εἶδος ζυμώματος, ἢ ξηρῆ, ἢ καὶ ἀπαλῆ, καὶ τελευταῖον ὑγρῆ, χρησίμων διὰ καθάρισμα, καὶ λεύκασμα πολλῶν πραγμάτων, καὶ ὑφασμάτων. Εἰς τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν, τοὺς βαφεῖς, τὰς πιλωργῆς, καὶ νεροτριβιστὰς, τὰς μυρεψῆς, καὶ ἄλλους εἶναι ἀναγκαῖον.

Συντίθεται κατὰ τὴν διάφορον χρῆσίν του ἀπὸ διάφορα εἶδη, καὶ διαφόρων ποιότητων, ἢτοι ἔλαια. Ἐλαίας καρυδίων, καννάβεως, λιναρίου, ραφανίδων, λαφάνης, καὶ ὄψαρίων, καὶ αὐτὰς τὰς ὑποστάσεις τῶν ἐλαίων, καὶ τῶν λίπεων, ἢτοι ὑγρῶν ἀλειμμάτων ὀστάκτας, ἀ-
πᾶν-

πάντων τῶν εἰδῶν, καὶ ἄσβεστον, καὶ ἐπομένως κατὰ τὸ εἶδος χάλκανθον, βασιλικὸν ὕδωρ, ἄμυλον, κιννάβαρι, ὠχραν κοκκίην, ἰνδικὸν, καὶ ἄλλα βαφικὰ εἶδη διὰ τὰ κάμην τὴν ποικιλότητα εἰς τὰ ἰασπώδη ξηρά, ἢ καὶ τὰ δώσων καλὸν χρῶμα εἰς τὰ ὑγρά σμήγματα.

Πρῶτα καὶ γερικὰ εἶδη τῆς συνθέσεως τοῦ σμήγματος εἶναι ἡ στέρροστάκτη, ἡ ἄσβεστος, καὶ τὸ ἔλαιον. Βάλλονται εἰς κάδον ἀναλόγου μεγέθους ἴσαι ποσότητες στάκτης, καὶ ἄσβεστου ἡμισβυσμένης εἰς κόνιν καλά ἀνακατωμένα· ἔπειτα χύνεται νερὸν ἕως τὰ μείνη $1\frac{1}{2}$ πόδα ἐπάνω τὸ νερὸν· μετὰ 4 ὥρας κενῶται τὸτο, καὶ βάλλεται ἄλλο, καὶ πάλιν ὁμοίως τετράκις, φυλάττονται δὲ τὰ νερά ταῦτα χωριστὰ καθ' ἓν.

Εἰς κάδον ἔχοντα τὸ ἔλαιον (τὸ ἴδιον ἐννοεῖται καὶ διὰ τὰ παντοειδῆ ἔλαια, καὶ αἰεῖμματα) χύνεται ἀπὸ τὸ τέταρτον νερὸν, καὶ ἐπομένως ἀπὸ τὸ γ. β. καὶ α., καὶ ἀνακατώνεται ἕως τὰ συμπήξῃ καλά, καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ σμήγμα.

Ἐγκρίνεται τὸ Ἐνετικὸν σμήγμα ἀπὸ τὰ λοιπὰ, καὶ οἱ Ἐνετοὶ ὡς παλαιότεροι ἐφευρεταί· καὶ συντίθεται ἀπὸ μόνα ταῦτα ἐλαιέλαιον παχὺ, ἄλκαλι ἐκβαλμένον ἀπὸ τὴν καλιτέραν στέρροστάκτην τῆς Καρθαγίνης, ἢ Ἀλικάντης, καὶ ἄσβεστον βρασμένον περὶ τὸν ἕνα μῆνα εἰς μέγιστον λέβητα. Φανερόν εἶναι ὅτι εἶναι καὶ ἀκριβώτερον· μ' ὅλον τοῦτο ἢ Ἐλουητία περισσότερο ἀπὸ τὰ λοιπὰ μέρη τὸ ζητεῖ, καὶ δαπανᾷ μεγάλας ποσότητας.

Εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος κατασκευάζουσιν σμήγματα ἐξαιρετα μεταχειριζόμενοι τὸ ἐλαιέλαιον, ὡς καλῆτερον, καὶ πολυπληθέστερον εἰς αὐτὰς τὰς Νήσους· τῆς Κρήτης ὅμως τὰ σμηματοποιεῖα ὑπερτεροῦν τὰ λοιπὰ, ὡς λευκότερα, καὶ ξηρότερα. Μετὰ ταῦτα εἶναι τὰ τῆς Μυτιλήνης, καὶ τῶν Ἀθηνῶν ἀπαλότερα, καὶ κλίνοντα εἰς τὸ γαλάζιον, μὲ κάποιαν δυσωδίαν, τὴν ὁποίαν δὲν ἔχουσιν τὰ Κρητικά· ὅλα ὅμως κόπτονται εἰς πλάκας τετραγώνης, κυβικᾶς, καὶ ἐπιμήκεις μεγάλας, καὶ μικρᾶς, καὶ με-

μεταφερόμενα εἰς κιβώτια ποταπὰ ἀναπληρῶν τὰς χρείας τῆς Τουρκίας, καὶ πολλὰ στέλλονται εἰς τὴν Μασσηλίαν, καὶ ἄλλα μέρη τῆς Εὐρώπης· ὅλα ἐπισφραγίζονται μὲ τὴν λεγομένην Πεντάλφα, ἢ Σφραγίδα τοῦ Σολομῶντος, συνισταμένην εἰς δύο τρίγωνα ἰσόπλευρα κατ' ἀντίθετον τεθειμένα, καὶ συμπεπλεγμένα πρὸς ἀλλήλα, καὶ ἐμπερικλεισμένα μὲ κύκλον τῆς σφραγίδος.

Ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ φέρουσι στρογγύλα σμήγματα ἰασπῶδη μὲ κόκκινον, ἢ πράσινον, εὐώδη διὰ τῆτο, καὶ μωσχόσαπνα, ἢ καλήτερον μωσχόσμηγματα ὀνομάζονται, καὶ χρησιμεύουν διὰ νήψιμον τῶν χειρῶν, καὶ τοῦ ἄλλου σώματος.

Τῶν καλῶν ξηρῶν σμηγμάτων γνωρίσματα εἶναι τὸ ξηρότερον, στιλπνὸν, καλῆς μυρωδίας ὅσον τὸ δυνατόν, χωρὶς νὰ γνωρίζεται ἀλειμμα, ἢ ἔλαιον, καὶ κοπτόμενον νὰ ἦναι συνενωμένον τὸ ζύμωμά του.

Ἰγρὰ σμήγματα κατασκευάζουν εἰς τὴν Θεσσαλίαν, καὶ Ἑλλάδα διὰ τὴν οἰκιακὴν τῶν χρῆσιν οἱ ἐγκατοικοὶ, ἀλλ' ὄχι δι' ἐμπόριον.

Εἰς τὴν Εὐρώπην ὁμοῦς μεταχειρίζόμενοι τὰ εἰρημένα διάφορα ἔλαια, λίπη, καὶ ἀλείμματα κατασκευάζουν ἀπανταχῆ ἀπὸ αὐτὰ, καὶ μάλιστα διὰ τὰς μεγάλας τῶν χρείας διὰ τὰ πολλὰ ἐργοχειρεῖά των, τὰ ὅποια ἐπιζητῶν λεύκασμα, καὶ ἀφευκτον πλύσιμον ὅλα τὰ λιναῖα, μεταξωτὰ, καὶ μάλλινα· εἰς δὲ τὸ χρῶμα εἶναι μαῦρα, ἢ πράσινα, καὶ ὑποκίτρινα.

Εἰς τὴν Νεάπολιν τῆς Ἰταλίας κατασκευάζουν σμήγμα ὑγρὸν, τῆ ὁποίου εἶναι μυστικὴ ἢ σύνθεσις, καὶ ἢ καλὴ ποιότης συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἦναι μήτε πολὺ ὑγρὸν, μήτε πολὺ ξηρὸν, χρώματος φύλλου μαραμένου, καὶ ὀσμῆς γλυκείας, καὶ ἀρωματικῆς. Πωλεῖται εἰς τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς μυρεψῆς εἰς ἀγγεῖα λευκαργίλλου καλὰ ἐπιστομωμένα, καὶ χρησιμεύει διὰ νήψιμον χειρῶν, διὰ τὰ κρεῖα, καὶ εἰς τὴν σύνθεσιν τῶν μικρῶν ξηρῶν Μωσχόσμημάτων.

Ἐξαιρετώτερα σμήγματα γίνονται εἰς τὸ Χαλέπιον,

διό-

διότι είναι λευκά, και ξηρότατα, και ἡ τοιαύτη ποιότη-
της των ἀποδίδεται εἰς τὴν καλὴν στάκτην, καλὸν ἔ-
λαιέλαιον, και τὴν ἄσβεστον τοῦ τόπου, μετὰ τὰ ὅποια
συντίθενται. Ἡ Περσία κατασκευάζει πολὺ πλῆθος
σμήγματος μετὰ τὸ ἄλειμμα τῶν προβάτων, ἀλλ' εἶναι
ἀπαλόν, και δὲν λευκαίνει· διὰ τοῦτο μεταχειρίζονται
τὸ Χαλεπινόν, και τὸ δαπανῶν ὅλον χωρὶς νὰ διαδοθῆ
εἰς τὴν Τουρκίαν.

Τὸ Μοσχοσμῆγμα συντίθεται ἀπὸ ξηρὸν σμῆγ-
μα καλόν, χρωματίζεται μετὰ τὸ ζύμωμα τῶν εἰρημένων
χρωμάτων, και ἀποκτᾷ εὐωδίαν βάλλοντας εἰς τὸ ζύ-
μωμα ἀπὸ τὰς λεγομένας ἔσας τῶν ἔσιφδῶν χόρτων,
ἢ ξύλων, ἢ κόμμεων. Ἄλλοι τὸ ζυμώνεν μετὰ $\frac{2}{3}$ σεμι-
δάλεως, και $\frac{1}{3}$ λευκῆ σμήγματος, λύοντές τα μετὰ ὀλίγον
νερόν εἰς τὴν φωτίαν εἰς λέβητα, και ἔπειτα ζυμώνον-
τές τα εἰς σαρίδα ὁμαλὴν, ὅπως χύνην και τὸ μύρον διὰ
τὴν εὐωδίαν· εἰς τὴν Γαλλίαν κατασκευάζεται ἔτω, και
ὀνομάζεται Savonnette, ἢτοι Σμυγματίον.

ΣΜΗΚΤΙΣ, τὴν ὁποίαν Κιτωλίαν γῆν ὑπολαμβάνει
ὁ Βαρῖνος, ἢ Σμυγματική, Terra Saponaria, χῶμα πα-
χὺ, ἰξῶδες, και βαρὺ, ὑπόμαυρον, ἢ ὑποκίτρινον, χρή-
σιμον διὰ πρῶτον πλύσιμον τῶν μαλλίων εἰς τὰ ἐργο-
χειρῆα· εὐρίσκεται πολὺ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, και ὀνομά-
ζεται Soletards.

ΣΜΗΛΗ, τὸ σμηλάρι, ἐργαλεῖον σιδηρῶν, χρήσιμον
εἰς τὰς χρυσοχόας, και πετραδιστὰς διὰ τὰ χαραύμα-
τα, και γλύμματά των, και εἰς τὰς ξυλουργὰς διὰ νὰ
σκάπτουν τὰ ξύλα· ἀλλὰ τοῦτο εἶναι πολὺ μεγαλήτε-
ρον· ἀμφότερα δὲ μετὰ κοπτικὴν ἀκίδα διαφόρων ἐκτά-
σεων, και εἰδῶν ἀπὸ τὸ ἓν, και ἴσα ἀπὸ τὸ ἄλλο
μέρος διὰ νὰ κτυπῶνται μετὰ τὴν σφύραν· εἶναι και χει-
ρουργικὸν ἐργαλεῖον τὸ Τουρκιστὶ Νιστέρι, μετὰ τὸ ὁποῖον
φλεβοτομοῦσιν. Ἡ Γαλλία εὐδοκιμῶσα εἰς ταῦτα τὰ ἐρ-
γαλεῖα, και εὐτυχοῦσα εἰς χειρῆργους, κατασκευάζει
καλὰς σμήλας· ἢ Ἀγγλία ὁμοίως ὑπερτερῶσα εἰς ὅλα
τὰ σιδηρᾶ βαναυσουργήματα δὲν πρέπει νὰ μετρηθῆ δευ-

τέρα· ἡμεῖς ὅμως λαμβάνομεν τὰ πρὸς τὴν χρείαν ἀπὸ τὰ βαναυσουργεῖα τῆς Γερμανίας, καὶ οἱ κούρεῖς ἐπιτηδεύονται νὰ φλεβοτομῶν ἐξαίρετα.

ΣΜΙΛΑΞ, ἡ Σμηλαγκιά, καὶ τὸ Σμιλάγκι· εἶναι δὲ εἶδος βάτου ἐρπομένης κατὰ γῆς ἕως νὰ εὖρη δένδρον, ἢ τοῖχον νὰ κολλήσῃ, καὶ ἀναβῆ, ὡς ὁ κισσός· τὰ ἀκροκλονιά της τὴν ἀνοιξιν ὄντα ὑπόξανθα καὶ τρυφερά γίνονται χρήσιμα εἰς φαγὴ μὲ τὸ ὀξειδίον, καὶ αὐτὰ τὰ ἀκρόδρυα ὀνομάζομεν Σμιλάγκια.

Ἡ Σμίλαξ εἶναι δύο εἰδῶν· ἢτοι σμίλαξ τραχεῖα, καὶ σμίλαξ λεῖα· ἀπὸ τὴν δευτέραν καρποφοροῦνται μικρά σταφύλια μὲ σπόρον μαυρωδερὸν, καὶ ψιλόν, τὸ ψίλωθρον, χρήσιμον διὰ τὴν κατασκευὴν τῆ Ζύθου, καὶ ἄλλων ποτῶν· χρησιμεύει καὶ εἰς τὴν ἰατρικὴν. Ἰδὲ **ΨΙΛΩΘΡΟΝ**.

ΣΜΤΡΙΣ, μεταλλικὴ πέτρα εὕρισκομένη σχεδὸν εἰς ὅλα τὰ μεταλλεῖα, καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὰ τῆ χρυσοῦ, τῆ χαλκῆ, καὶ τοῦ σιδήρου· εἶναι λοιπὸν τριῶν εἰδῶν Ἰσπανικὴ, Κοκκίνη, καὶ Κοινὴ.

Ἡ Ἰσπανικὴ ἐκβαίνει εἰς τὰ πλείσια μεταλλεῖα τῆς Περῆς, καὶ ἐπειδὴ συμπεριέχει φλέβας χρυσοῦ ἐμποδίζεται ἢ ἐξοδότης ἀπὸ τὴν Ἰσπανικὴν Διοίκησιν μὲ δυσἀρέσκειαν τῶν ζητῶντων τὴν Φιλοσοφικὴν Πέτραν (Κυμιάν) οἱ ὁποῖοι ἐλπίζουν νὰ τὴν μετουσιώσουν εἰς χρυσόν.

Ἡ Κοκκίνη ἐκβαίνει εἰς τὰ μεταλλεῖα τοῦ χαλκοῦ, τὴν ὁποίαν οἱ πωληταὶ θέλουν νὰ δώσουν δι' Ἰσπανικὴν, ἀλλὰ γνωρίζεται παρὰ τῶν δοκίμων· διότι ἔχει κἄνεν φλεβίδιον χρυσοῦ, καὶ εἶναι ὁμαλὴ, καὶ σκληρὰ· ἢ δ' Ἰσπανικὴ τὸ ἐναντίον· ἢ Σουγκία, καὶ Δανία δίδει εἰς τὴν Γαλλίαν, ἀλλ' ὀλίγην, ἢ δὲ Ἀγγλία λαμβάνει ἐτησίως ὅλην τὴν χρειώδη σμυρίδα ἀπὸ τὴν Νάξον Νησίον τῆ Ἀρχιπελαγῆς, ὅπε εἶναι εὐθυνατάτη (20 παράδες τὸ Καντάρι) κοκκίνη, καὶ χρησιμωτάτη διὰ τὰ πολλὰ τῆς Ἀγγλίας βαναυσουργήματα, καὶ ἄλλα ἐργόχειρα.

Ἡ Κοινὴ εὐρίσκεται εἰς τὰ μεταλλεῖα τοῦ σιδήρου, καὶ αὐτὴν μεταχειρίζονται ἡ Γερμανία, Γαλλία, καὶ ὅλα τὰ ὑπερβόρεια μέρη· τὸ χρῶμά της εἶναι στακτηρὸν, ὑποκόκκινον, καὶ ἡ ποιότης σκληροτάτη.

Ἡ Σμυρὶς χρησιμεύει διὰ τὰ λευκάνων ὅλα τὰ σιδηρᾶ, καὶ χαλύβινα ὄπλα, ἐργαλεῖα, καὶ σκεύη, διὰ τὰ κόψουν, ἢ τροχίσουν τὰ πετράδια, καὶ διὰ πολλὰ ἐργόχειρα, ὡς εἰς τὴν σειράν τέτου τῆς Λεξικῆς θεωρεῖς εἰς διάφορα Ἄρθρα. Τῆς Ναξίας ἡ Σμυρὶς εἶναι διὰ τὴν ἀτεχνίαν μας ἀχρηστος, καὶ ὁ μετ' αὐτῆς εὐρισκόμενος χαλκὸς ἀγνώριστος.

ΣΜΥΡΝΑ, εἶδος κόμμεως, ἡ ῥητίνης ἀποσταζούσης δι' ἐντομῆς, ἢ καθ' ἑαυτὴν ἀπὸ τοῦ κορμὸν δένδρου μεσαίᾳ μεγέθους τῆς Ἀραβίας, Αἰγύπτου, Ἀφρικῆς, καὶ πρὸ πάντων τῆς Ἀβυσσηνίας, ὅθεν καὶ Ἀβυσσηνικὴ λέγεται· εἶναι δὲ καὶ αὕτη, ὡς τὰ λοιπὰ κόμμεα δύο εἰδῶν.

Ἡ Στακτὴ, τὸ παρ' ἡμῶν ὀνομαζόμενον δάκρυ, ἡ ὁποία εἶναι καθαρώτερα, καὶ πολυτιμοτέρα χρυσοχιτρίνη, καθαρὰ, καὶ διαφανῆς, εὐθραυστος, ἐλαφρὰ, πικρὰ, καὶ δύσοσμος· κατὰ τοὺς καιροὺς μας ὅμως εἶναι ἀγνώστος, καὶ δὲν εὐρίσκεται.

Ἡ Ὀνυχώδης, ὀνομάσθη δὲ ἕτως, διότι κοπτόμενα τὰ κομμάτια της ἐμφαίνουσι χρώματα λευκὰ ὡς τῶν ὀνύχων τῆς χειρὸς, συνάξεται εἰς ψιάθια, καὶ μετακομίζεται εἰς ἀσκεύς· καλὴ εἶναι ὅταν ἔχη μεγάλα δάκρυα, κόκκινα, διαφανῆ, τὰ ὁποῖα διαθραυόμενα ἔχουν τὰς εἰρημένας ὀνυχώδεις σκιάς, καὶ ἐμπεριέχουν ὑλὴν χρισματώδη ὑγρὰν, καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἀληθῆς στακτὴ τῶν Ἀρχαίων.

Χρησιμεύει ἡ Σμύρνα εἰς τὴν σύνθεσιν πολλῶν ἀλειφῶν διὰ τὰς πληγὰς· καὶ διὰ τὸ βαλσάμωμα τῶν νεκρῶν εἶναι τὸ πρῶτον, καὶ διὰ τῆς χυμικῆς δίδει ἔλαια, πνεύματα, καὶ βαφὰς, μὲ μεγάλας ἰατρικὰς ἀρετὰς.

ΣΟΛΔΑΪΤΟΝ. Ἴδὲ Ἀκρίῳ Θαλασσίᾳ.

Tom. II.

16

ΣΠΑΨ

ΣΠΑΪΡΤΟΝ, τὸ παρά τῶν Λατίνων Genesta, χαμόδενδρον, πολύκλονον, χρήσιμον διὰ σάρωτρα (σκῆπας) εὐρισκόμενον εἰς πολλά παράλια τῆς Μεσογείας Θαλάσσης, καὶ εἰς τὸν Βόσπορόν μας, μάλιστα εἰς τὰ ἀντικρῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Προποντίδα Νησίδα, ὅπου μὲ τὸ κίτρινον, καὶ εὐώδες ἄνθος του ἀποκαθιστᾷ τερπνότερον τὸν Μάϊον.

Εἰς τὴν κάτω Γερμανίαν μεταχειρίζονται οἱ Ἴατροὶ τὸ Σπάρτον εἰς διάφορα πάθη.

Σπάρτον Βαφικόν ὀνομάζεται χόρτον ἄγριον γινόμενον εἰς διάφορα μέρη, τὸ ὁποῖον μεταχειρίζονται οἱ βαφεῖς διὰ τὸ κίτρινον χρῶμα εἰς ποταπὰ πράγματα· ὁμοιάζει πολὺ μὲ τὸ ἀνωτέρω, ἀλλ' εἶναι κοντότερον, καὶ οἱ κλόνοι του λεπτότεροι· ἡ Γαλλία ἔχει πολὺ, ἡ Ἰσπανία, καὶ ἡμεῖς.

ΣΠΑΪΡΤΙΟΝ, ἢτοι σπάρτον μικρὸν, τὸ ὁποῖον Sereth παρά τῶν Γάλλων λέγεται, καὶ Orseille ἀπὸ τῆς Roccella Ἰταλικῆ (1) ὅτι μικρὸν φυτὸν γινόμενον εἰς τῆς βράχης, (Rocche) καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὰ παράλια τῆς Μεσογείας, καὶ τὸ καλλίτερον εἰς τὴν Κρήτην, καὶ τὸ εἰς τὰς Νήσους τῶν Μακάρων (Καναρίων), τὸ ὁποῖον παρά τῶν ἰατρῶν ὀνομάζεται Φύκος Βαφικόν.

Εἶναι καὶ τρίτον εἶδος φύκης γινομένης εἰς τοὺς βράχους, ἀλλὰ δὲν εἶναι τόσον καλὸν, ὅσον τὰ ῥηθέντα διὰ τὴν δάση τὸ ὑποπόρφυρον χρῶμα εἰς τὸ κυανῆν τῆς ἠλιοτροπίας.

Τὸ δὲ ἠλιοτρόπιον τῆτο κατασκευάζεται εἰς τὴν Ὀλλάνδαν μυστικῶς ἀπὸ μίαν οἰκογένειαν, καὶ μόνην τῆς Ἀμστελοδάμης· αὐτὸ δίδει τὸ ὑποπόρφυρον κυανῆν χρῶμα, καὶ τεταρτημόριον ἀπὸ αὐτὸ ἀρκεῖ δι' ἓν ὅλοκληρον ἀπὸ τὰ ῥηθέντα, καὶ μ' ὅλον τῆτο ἡ βαφή των γίνεται κατωτέρα. Γαλλιστὶ λέγεται Tournesol, καὶ πωλεῖται εἰς εἶδος πέτρας κυανῆς.

ΣΠΑΡ-

(1) Σπάρτιοι οἱ θαλάσσιοι λίθοι κατὰ τὴν Βαρῖνον.

ΣΠΑΡΤΙΟΝ. Κλωσμένον νῆμα δίκλονον, καὶ τρίκλονον, ὡς Σπартίον Ἐντρίτον τὸ τρίκλονον, τὸ ἀπὸ καθαρὸν μετάξι. Ὀνομάζεται Ἰμπρισίμι Τουρκιστί, τὸ λινῶν, καὶ βαμβακερὸν λέγονται ράμματα, καὶ πωλῶνται ὅλα λευκά, ἢ βαμμένα δια τὸ ράψιμον μὲ τὴν δραχμὴν. Ἰδὲ καὶ **ΜΕΤΑΨΙ.**

ΣΠΑΨΤΟΣ (ἢ) παρὰ τῶν Ἑλληνιζόντων, χόρτον αὐξάνον εἰς τὰ ἔλη, Γαλλ. Junc, Λατιν. Juncus καὶ Τυρκ. Σάζι. Ἰδὲ τὸ κυριώτερον **ΣΧΟΪΝΟΣ.**

ΣΠΑΘΙΟΝ, ὄπλον παλαιότερον γνωρίζομενον Σιδηροχαλύβινον, μακρὺ, καὶ καμπύλον, κοπτερόν ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ἐκκυρτώσεως· κρεμάται ἀπὸ τὴν ζώνην, καὶ ὀνομάζεται Παραζώνιον, καὶ παρὰ τῶν Ὀθωμανῶν συνδέεται εἰς τὸ ἐφίππιον πρὸς ἐνδειξιν ἐξουσιαστῆ, ἢ ἄρχοντος.

Τὰ Δαμασκινὰ Διμισκὶ σπαθία διὰ τὴν καλὴν βαφὴν, καὶ εὐλύγιστον αὐτῶν, ἐπαινῶνται ὡς καλά. Πανταχῶς εἰς τὴν Τυρκίαν κατασκευάζουσι οἱ Μαμλῶκοι τῆς Αἰγύπτου μανθάνουσι τὰ ἐπιχειρισθῆν ἀμίμητα, καὶ πολλοὶ τῶν Ἀσιατικῶν ἰππέων. Οἱ Εὐρωπαῖοι ἰππεῖς μεταχειρίζονται μεγάλα σπαθία, καὶ οἱ πεζοὶ στρατιῶται μικρά, ἀλλ' ὀλίγης τιμῆς, καὶ στομωμένα σχεδόν. Οἱ Ἀξιωματικοὶ τῆς Εὐρώπης φοροῦσι πανταχῶς περιζώνια στεῖα, καὶ ἀκιδωτὰ πολλάκις τρίγωνα, ἢ ἀμφίκοπα, μὲ μικρὰν γωνίαν κατὰ τὸ μέσον.

Θήκη ἢ κοινότερον Σηκάρι λέγεται τὸ ξύλινον δοχεῖον τῆ σπαθίου, ἔξωθεν τυλιγμένον μὲ λεπιδωτὴν, ἢ ἀπλῆν βύρσαν, ἢ καὶ μὲ μεταξωτόν τι ὕφασμα ἔχον περὶ τὸ στόμιον, καὶ τὸ τέλος τύλιγμα χρυσοῦν, ἢ ἀργυροῦν· τῶν δὲ ἐφίππων στρατιωτῶν σιδηρῶν. Ἡ λαβὴ ὀνομάζεται Κώπη, καὶ γίνεται ἀπὸ χρυσοῦν, ἀργυροῦν, ἐλεφάντινον, ἢ ἀπλῶς κέρατον, ἢ ξύλον.

ΣΠΑΡΑΓΚΙ, ἀσπάραγκος (asperge) χόρτον ἄγριον, ἢ ἀκαλλιέργητον, τῆ ὁποῖα ὁ ὀμώνυμος καυλὸς ἀναφυόμενος τὴν ἀνοιξιν τρυφερὸς ὄντας ἀκόμη χρησιμεύει εἰς τὰ μαγειρεῖα, ὡς μαγεῖρευμα ἐξαιρετόν, καὶ ὁ ζωμός

τῆ

τα ὡς γλυκαντικός τῷ αἵματι· εἰς τὸ ἐμπόριον ὁμως παντελῶς.

ΣΠΕΡΜΑ ΚΗΤΟΥΣ. Sperm-Ceti, τὸ σπέρμα τῆς Φαλαίης. Ἴδὲ ΦΑΛΑΙΝΑ.

ΣΠΟΓΓΑΡΙ, ὁ σπόγγος. Μακτάρ: εὐρισκόμενον εἰς τὰς ὑποθαλασσίους βράχους τῆς θαλάσσης, ἔχον κατὰ τὰς φυσικὰς δύο αἰσθήσεις γεῦσιν, καὶ ἀφῆν· εἰς τὰ Νησία τῆς Ἀρχιπελάγους ἐκβαίνον τὰ περισσότερα, καὶ μάλιστα εἰς τὴν Ἰκαρίαν, τῆς ὁποίας οἱ ἐγκατοικοὶ ἐπιτηδεύονται πολὺ εἰς τὸ νὰ βυθίζονται νὰ τὰ ἀποσπάσῃν, καὶ ἐκβάλλουν ἀπὸ τὸ πέλαγος. Γνώρισμα τῶν καλιτέρων νέων εἶναι ἡ τοιαύτη ἐπιτηδειότης ἐκείνων τῶν Νησιωτῶν. Τῷ δὲ καλῇ σπογγαρίῳ, τὸ νὰ ᾔναι ξανθὸν, ἑλαφρὸν, καὶ μὲ μικρὰς τρύπας, καὶ τοιαῦτα εἶναι τὰ μικρὰ, καὶ μεσαῖα, τὰ δὲ μεγάλα ἔχουν καὶ τὰς τρύπας μεγάλας, εἰς τὰς ὁποίας εὐρίσκονται καὶ πέτραι ὀνομαζόμεναι Κυστόλιθοι τριβόμεναι εἰς κόριν, καὶ ποτιζόμεναι εἰς τὰ βρέφη, ὡς ἀνθελμινθιακά· χρειάζεται ὁμως καλὸς φαρμακοποιὸς νὰ τὰς ἐκλέξῃ.

Ἡ δὲ χρῆσις τῶν σπογγαρίων διὰ νὰ σπογγίσῃν τὰ ὑγρά ἀπὸ τὰ πλυνόμενα αγγεῖα, καὶ τὰς πληγὰς, καὶ σχεδὸν εἰς ὅτι χρειάζεται σπόγγισμα.

Ἀπὸ τὰ εἰρημένα Νησία λαμβάνει ἡ Εὐρώπη σχεδὸν τὰ πρὸς χρῆσίντης· τὰ στειλλόμενα ἀπὸ τὴν Βαρβαρίαν εἶναι κατώτερα.

ΣΠΟΓΓΟΣ ΠΥΡΟΤΕΧΝΙΚΟ΄Σ, ἡ Ἕσκα. Ἴδὲ ΠΥΡΟΤΕΧΝΙΚΟ΄Σ.

ΣΠΟΡΟΣ, λέγεται ὁ καρπὸς τῶν σπειρομένων φυτῶν, τὰ ὁποῖα εὐλόγως ἡ κοινὴ γλῶσσα ὀνομάζει Σπαράτα, ὁποῖα εἶναι ἀπὸ τὰ καλλιεργούμενα ὅλα τὰ γεννήματα, καὶ τὰ ὄσπρια· ἐπομένως δὲ

Ὁ τῷ ΨΙΛΩΘΡΟΥ. Ἴδὲ τὸ Ἴδιον.

Ὁ Λινόσπορος. Ἴδὲ ΛΙΝΑΡΙ.

Ὁ Κανναβόσπορος. Ἴδὲ ΚΑΝΝΑΒΙ.

Ὁ Κολοκυνθόσπορος. Ἴδὲ ΚΟΛΟΚΥΝΘΗ.

Ὁ Ψιττακόσπορος. Ἴδὲ ΚΡΟΚΟΣ ΑἴΓΥΠΤΙΑΚΟ΄Σ.

Σ π ῑ.